

Α ρε Ρούτσι μάγκα. Α ρε Μιρέλα αγωνίστρια. - 3 σκέψεις & 1 βίντεο που ο Πάνος μιλά με ταξική υπερηφάνεια για τον Ντένις

«Ένας Αλβανός» και «μια Βουλγάρα», ο Πάνος και η Μιρέλα, ένας εργάτης και μια εργάτρια στάθηκαν σε μια χώρα που τους έβαλε 1000 εμπόδια και μεγάλωσαν 2 παιδιά κόντρα σε όλους και σε όλα. Με αυτήν την μαγκιά γονάτισαν την κυβέρνηση και το δικαστικό κατεστημένο.

Δείτε στο βίντεο αυτό το χαμόγελο. Δείτε αυτήν την περηφάνεια όταν μιλάει για τις σκληρές δουλειές που έκανε για να μεγαλώσει δυο παιδιά. Όταν μιλάει για τον εργάτη γιο του. Για το πόσα τελάρα κατάφερνε να κουβαλά με τα χέρια και το κλαρκ. Για το πώς τον αγαπούσαν όλοι οι συνάδελφοι. Για το πώς προλάβαινε να οργανώσει τις παραδώσεις των δεμάτων.

Μακάρι να ήσασταν εκεί να τον ακούσετε και όταν δεν έγραφε η κάμερα.

Όταν μας μιλούσε για τις μαύρες μέρες του 90 που ο Πάνος ξεκίνησε να δουλεύει στα χωράφια της ελληνικής επαρχίας. Όταν έβλεπε, παιδί ακόμα, τους γονείς του και έτρεχε αίμα η μύτη τους απ'τα 15ωρα που μάζευαν ντομάτες κάτω από τον ήλιο.

Όταν μιλάει με περηφάνεια για τις 2 δουλειές που έκανε σε όλη τη ζωή του, ώστε να μεγαλώσει 2 παιδιά.

Το ένα του το σκότωσαν.

Αυτούς τους ανθρώπους βασανίζει για χρόνια το ελληνικό κράτος. Όταν τους αρνείται χαρτιά και τους σέρνει στις ουρές των υπηρεσιών για μια άδεια διαμονής.

Σήμερα γιορτάζουμε. «Ένας Αλβανός» και «μια Βουλγάρα» κάνουνε έναν λαό ολόκληρο περήφανο. Αύριο όμως πρέπει να μιλήσουμε.

Να μιλήσουμε για τον κρατικό ρατσισμό που κάνει τη ζωή τους κόλαση. Για τα χαρτιά που θα έπρεπε να δίνουμε σε αυτούς τους ανθρώπους, από την πρώτη μέρα που πατούν το πόδι τους στη χώρα μας. Από το πρώτο ένημο.

Να μιλήσουμε για την «Ελληνική Δικαιοσύνη» που έκανε το αυτονόητο μόνο όταν ένας άνθρωπος δήλωνε αποφασισμένος να δώσει και τη ζωή του. Μόνο υπό τον φόβο του να καεί η Αθήνα. Να μιλήσουμε για την δίκη που ξεκινά, όπου εξαιτίας αυτής της ίδιας «Ελληνικής Δικαιοσύνης» που

αρνιόταν το αυτονόητο αίτημα, η Hellenic Train έχει μπροστά της απλό πλημμέλημα και οι μεγαλοεργολάβοι που καθυστερούσαν τις συμβάσεις, και εξαιτίας τους σκοτώθηκαν παιδιά, δεν κατηγορούνται καν.

Για μια δίκη, που το πολιτικό προσωπικό, το οποίο είχε δεχτεί 93 προειδοποιήσεις για αυτό που ερχόταν, στην καλύτερη αντιμετωπίζει απλό πλημμέλημα. Η Μιρέλα μας είπε κάτι απλό την Κυριακή στο Σύνταγμα: «Λαός ενωμένος ποτέ νικημένος»

Το είπε και το απέδειξε. Και αυτή και ο Πάνος. Ας είναι αυτή η κοινωνική ανάταση η αρχή, για να τιμωρηθούν αυτοί που πρέπει, όσο πλούσιοι και αν είναι. Και να γίνει η αρχή για να δημιουργήσουμε έναν πραγματικά ασφαλή και δημόσιο σιδηρόδρομο.

Για να προλάβουμε τους επόμενους νεκρούς. Γιατί ο επόμενος Ντένις ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ.